

САБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.
(Ів.1,1-2)

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича

жовтень 2008 №19 (142)

Постанови Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної Трійці, Отця, і Сина, і Святого Духа і на добро ввіреного нам Божого люду. Амінь.

БОЖОЮ МИЛІСТЮ
І В ПОВНОМУ СОПРИЧАСТІ
З РИМСЬКИМ АПОСТОЛЬСЬКИМ ПРЕСТОЛОМ
+ ЛЮБОМИР

Верховний Архиєпископ Києво-Галицький
Української Греко-Католицької Церкви
Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
Всечесним Отцям духовним, Преподобним Ченцям і Черницям
та Мирянам Помісної Української Греко-Католицької Церкви
ПРОГОЛОШУЮ І ОПРИЛЮДНЮЮ

**Постанови
Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької
Церкви**

**що відбувся у Львові-Брюховичах,
від 2 до 9 вересня 2008 року Божого**

1. Для належного доопрацювання та популяризації Катехизму Української Греко-Католицької Церкви:

А. Затвердити Статут Патріаршого катехитичного фонду „Катехизм УГКЦ” на трьохрічний термін.

Б. Затвердити такий склад управління Патріаршого катехитичного фонду „Катехизм УГКЦ”:

1. Преосвященний Владика Петро (Стасюк), голова Фонду;

2. Преподобна сестра Луїза Цюпа, СНДМ, заступник голови Фонду;

3. Всечесніший отець Богдан Тимчишин, секретар Фонду;

4. Преосвященний Владика Павло (Хомницький), фінансовий секретар Фонду;

5. Преосвященний Владика Василь (Лостен), член управління Фонду;

6. Преосвященний Владика Річард (Семінак), член управління Фонду;

7. Преосвященний Владика Кен (Новаківський), член управління Фонду.

В. Призначити Наглядову раду Патріаршого катехитичного фонду „Катехизм УГКЦ” у такому складі:

1. Преосвященний Владика Володимир (Війтишин), голова Наглядової ради;

2. Преосвященний Владика Гліб (Лончина), член Наглядової ради;

3. Преосвященний Владика Богдан (Дзюрах), член Наглядової ради.

Г. Фінансовий контроль над діяльністю Фонду доручити Синодальній ревізійній комісії.

Д. Поблагословити збір коштів на Патріарший катехитичний фонд „Кате-

хизм УГКЦ” у всіх єпархіях та екзархатах Української Греко-Католицької Церкви та просити Блаженнішого Любомира видати у цій справі окреме звернення.

2. Для активізації пасторально-місійної діяльності Української Греко-Католицької Церкви:

А. Затвердити Стратегію пасторально-місійної діяльності УГКЦ на територіях, де немає її структур.

Б. Створити при Главі УГКЦ Пасторально-місійний відділ на чолі з єпископом для забезпечення і координації у межах його компетенції душпастирської опіки над вірними нашої Церкви, які проживають на території, де немає її структур.

В. Головою Пасторально-місійного відділу призначити Преосвященного Владика Діонісія (Ляховича).

Г. Патріаршому економату забезпечити належне фінансування діяльності Пасторально-місійного відділу УГКЦ.

3. Створити Комісію священничого виховання в семінаріях у складі ректорів усіх наших семінарій – єпархіальних та монаших.

4. Головою Комісії священничого виховання в семінаріях призначити Преосвященного Владика Кена (Новаківського).

5. Прийняти з внесеними поправками та доповненнями Програму священничої формації Української Греко-Католицької Церкви на п'ятирічний випробувальний термін.

6. Прийняти фінансовий звіт Патріаршого економату УГКЦ за 2007 рік.

7. Затвердити бюджет на 2009 рік,

що його запропонував Патріарший економат УГКЦ, та податок на загальноцерковні потреби патріаршого рівня на 2009 фінансовий рік.

8. Прийняти з внесеними поправками та доповненнями документ „Про статус та повноваження єпископів Патріаршої курії” як частину Статуту синодального управління УГКЦ.

9. Дати згоду на створення Відділу зовнішніх зв'язків у складі Патріаршої курії УГКЦ.

10. Встановити, що термін, на який обрані члени синодальних комітетів, становитиме три роки з правом одноразового переобрання.

11. Затвердити на наступні три роки такий склад синодальних комітетів: (перелік на оф. Сайті www.ugcc.org.ua).

12. Відновити мандат Ревізійної комісії у такому складі:

- Преосвященний Владика Василь (Лостен), голова Комісії;

- Преосвященний Владика Северіян (Якимишин), член Комісії;

- Преосвященний Владика Василь (Медвіт), член Комісії.

13. Додати до теперішнього складу Ревізійної комісії двох заступників та першим заступником члена Ревізійної комісії призначити Преосвященного Владика Павла (Хомницького), а другим - Преосвященного Владика Кена (Новаківського).

14. Призначити Преосвященного Владика Гліба (Лончину) головою Патріаршої літургійної комісії УГКЦ.

15. Призначити Преосвященного Владика Петра (Стасюка) головою Патріаршої катехитичної комісії УГКЦ.

16. Призначити Преосвященного Владика Тараса (Сеньківа) головою Патріаршої комісії УГКЦ у справах евангелізації.

17. Призначити Преосвященного Владика Ярослава (Приріза) головою Богословського відділу УГКЦ.

18. Призначити Преосвященного Владика Давида (Мотюка) Генеральним керівником управління справедливості УГКЦ.

19. Продовжити тему Євангелізації як головну тему Патріаршого Синоду 2009.

(Закінчення на стор. 3)

Новини Української Греко-Католицької Церкви

У Києві освятили новозбудований жіночий монастир УГКЦ

Урочисте посвячення новозбудованого дому св. Софії сестер-служебниць Непорочної Диви Марії (НДМ) УГКЦ відбулося 14 вересня у Києві. Чин освячення дому відслужив владика Богдан (Дзюрах), єпископ-помічник Київської архієпархії УГКЦ.

Звертаючись до присутніх, Предстоятель УГКЦ Патріарх Любомир привітав сестер із подією посвячення дому та побажав, щоб «Господарем цього дому був сам Христос, а сестри, як мудрі євангельські діви, були завжди чуйні на Його голос у житті й радо сповняли Божу волю». Він також висловив бажання, щоб новий дім завжди був відкритий на потреби дітей, молоді, старших, які шукають Бога у своєму житті.

Владика Богдан подякував сестрам-служебницям за багаторічну пасторальну працю у Києві. Він підкреслив те, що у столиці сестри працюють на трьох церковних рівнях: на вселенському рівні здійснюють служіння в Апостольській нунціатурі, на патріаршому рівні працюють у резиденції Патріарха Любомира, а на архієпархіальному рівні проводять апостолат на кількох парафіях.

У посвяченні монастиря, окрім представників духовенства УГКЦ, взяли участь також представники Римо-Католицької Церкви.

Предстоятель УГКЦ нагородив православного священника

ТЕРНОПІЛЬЩИНА — Отця Андрія Яцківа, православного священника, який першим відновив Зарваницю як святе місце у 1989 році, нагородив Патріарх Любомир, Глава УГКЦ. О. Андрій від 1989-

го до 1991-го року був священником у с. Зарваниця. Оскільки церква у селі перед цим була закрита, а цілюще джерело занедбане, то священник насамперед спрямував зусилля на відновлення храму та відродження чудотворного джерела.

«Ми знали, чия це насправді церква, чия святиня, то ж коли прийшов час, нас попросили, і я особисто передав храм греко-католицькому священникові», — розповів о. Андрій.

Як інформує газета «Оронта», Патріарх Любомир нагородив о. Андрія Яцківа за ревне служіння Богу подячною грамотою, яку йому вручили 7 вересня у присутності декана київського, пароха церкви св. Миколая на Аскольдовій могилі Ігоря Онишкевича.

Православний священник і до тепер привітно вітає прочан різних конфесій, які прибувають до Зарваниці. Через с. Соколів Тербовлянського району, де він є парохом у храмі св. Параскевії, проходить хресна дорога, яку збудували київські прочани.

Наступна сесія Патріаршого Собору УГКЦ відбудеться у Бразилії і буде присвячена темі монашества

КИЇВ — Під час чотирогодишнього Синоду єпископів УГКЦ, що проходив у Львові-Брюховичах 2-9 вересня, було вирішено провести п'яту сесію Собору і присвятити її темі монашества. Ця сесія, згідно із 25 постановою Синоду відбудеться у Бразилії в 2011 році. Про це 21 вересня повідомив Департамент інформації УГКЦ.

«Упродовж минулих шістьох років в Україні відбулися шість дуже важливих зустрічей монашества, де були розглянуті різні проблеми і де, на підставі тої великої праці, що була зроблена, було усві-

домлено про потреби монашества не лише в Україні, але також і поза її межами. І тому Синод, беручи до уваги те все, що напрацьоване і ті проблеми, які були представлені, і той факт, що ті проблеми є також присутні в інших частинах нашої Церкви, вирішив провести наступну сесію Собору на тему монашества, а перед тим призначив ще 3 роки для її підготовки», — так для радіо «Воскресіння» Глава УГКЦ Патріарх Любомир (Гузар) пояснив рішення Синоду.

За словами єрарха, монашество від самих початків у Церкві було, є, і буде серцем християнського життя.

«Це є люди, які зобов'язуються радикально, дуже серйозно виконувати Божі заповіді і вони тим самим стають зразком для інших. Їхня посвята Богові, посвята ближньому, це є той елемент, який робить дану Церкву сильною, духовно сильною. І тому Церква мусить звертати велику увагу на цих людей, яких Господь Бог кличе і які на цей поклик відповідають... І якщо є достатнє число таких людей, які то Боже запрошення приймають і здійснюють, настільки Церква є духовно сильна», — сказав Глава УГКЦ. А сила Церкви, за його словами, в її духовності, «не в багатстві, не в тому, скільки майна має, які впливи має, яке політичне становище в країні. Сила Церкви є у її духовності, наскільки вона живе Божим Духом. А монашество — це є найкраще здійснення того християнського ідеалу, який інші підхоплюють і разом тоді становлять духовно здорову Церкву», — наголосив Предстоятель УГКЦ.

Довідка: Упродовж 1996-2008 років в УГКЦ відбулося чотири сесії Патріаршого Собору: перша була присвячена проблемам нової євангелізації (1996 рік), друга — ролі мирян у житті сучасної Церкви (1998 рік), третя — соціальним проблемам українського суспільства, зокрема проблемам абортів, розлучень, корупції та алкоголізму (2002 рік), четверта — молоді (2007 рік).

www.ugcc.org.ua

ПАРАФІАЛЬНІ НОВИНИ

Трагедія у Дрогобичі

У вівторок, 23 вересня 2008 року, о 20.20 год. у будинку 102 по вул. Самбірській у квартирі на 7 поверсі дев'ятиповерхівки пролунав потужний вибух. Внаслідок чого зруйновані квартири та будинок дав тріщину. Таким чином кількадесят сімей залишається без житла. Не обійшлося і без жертв: загинула жінка 1975 р. н., семеро потрапили у міську лікарню. Лікарі боряться за життя чотирьох потерпілих, серед яких 7-місячна дитина. Копетентні органи встановлюють причину трагедії. А міська влада займається виселення жильців та складають плани щодо забезпечення їх житлом. У свою чергу Церква надає духовну допомогу потерпілим. Священники у Лікарні уділяють Святі Тайни Покаяння, Євхаристії та Єлеопомазання, а

також проводять духовні бесіди із очевидцями трагедії та тими, хто лишився без житла. Духовенство Дрогобича веде переговори із міською владою у питанні: чим Церква може долучитися до допомоги потерпілим. На даний час на місці аварії працює урядова комісія, а священники постійно перебувають біля потерпілих. З приводу цієї трагедії Преосвященніший Владика Юліан (Вороновський) надіслав лист на ім'я в. о. Миського Голови п. Алли Гладун. У своєму співчутті Архієрей запевняє про молитву за потерпілих та заохочує людей доброї волі до допомоги.

Подяка Глави УГКЦ

Блаженніший Любомир, Верховний Архієпископ Києво-Галицький надіслав Преосвященнішому Владиці Юліану (Вороновському), Єпископові Самбірсько-

Дрогобицькому, подяку для духовенства та мирян Самбірсько-Дрогобицької Єпархії за пожертву на будівництво Патріаршого Собору Воскресіння Христового у Києві в сумі 161 400,00 грн та 440 дол. США. Глава Церкви запевняє, що кожного тижня згадуватиме жертводавців у Святій Літургії.

P.S.

Акція з розповсюдження цеголок на будівництво Патріаршого Собору у Самбірсько-Дрогобицькій єпархії продовжується.

www.katedra.org.ua

Постанови Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви

(Закінчення. Поч. на стор. 1)

20. У рамках підготовки до Патріаршого Синоду 2009 року здійснити такі заходи:

А. Доручити Патріаршій комісії у справах євангелізації підготувати на основі синодальних напрацювань 2008 року та загального навчання Церкви матеріали щодо євангелізації та надіслати їх до кожної єпархії та кожного екзархату.

Б. Рекомендувати правлячим архиєреям створити у своїх єпархіях та екзархатах Комісію у справах євангелізації.

В. До початку Великого посту у кожній єпархії та кожному екзархаті, там, де цього ще не зроблено, провести місцевий собор на тему євангелізації.

Г. На місцевих соборах на тему євангелізації прийняти короткострокові плани євангелізації і до кінця червня 2009 року відвідувати Патріаршій комісії з питань євангелізації про їх реалізацію.

Г'. На місцевих соборах на тему євангелізації підготувати та переслати до Патріаршої комісії з питань євангелізації до кінця червня 2009 року Довгострокову програму євангелізації єпархії/екзархату (на 5-10 років).

Д. Доручити Патріаршій комісії з питань євангелізації на підставі зібраних матеріалів опрацювати та представити Патріаршому Синодові 2009 року Пропозиції щодо довгострокового плану євангелізації УГКЦ.

21. Для належної підготовки священників-місіонерів здійснити такі

заходи:

А. У навчально-виховних програмах семінарій УГКЦ звернути особливу увагу на виховання євангелізаційних та місійних якостей семінаристів.

Б. Доручити Комісії священничого виховання в семінаріях опрацювати програму місійного виховання.

В. Доручити Комісії священничого виховання в семінаріях опрацювати програму для семінаристів, які готуються до діяльності на місійних теренах.

22. Визнати пріоритетами діяльності Патріаршої літургійної комісії опрацювання богослужбових книг у такій послідовності: Псалтир, Требник, Часослов (незмінні частини), Святкова Мінея, Святковий Октоїх, Великопісна та Квітна Тріодь (головні відправи), Службник з Літургіями Івана Золотоустого, Василя Великого та Напередосвячених Дарів, Архиратикон.

23. Затвердити текст Декрету посланництва монаших осіб УГКЦ на місійну діяльність.

24. Наступну сесію Патріаршого Собору УГКЦ присвятити темі „Монашество”.

25. Провести сесію Патріаршого Собору УГКЦ, присвячену темі монашества, у Бразилії в 2011 році.

26. Підготувати Загальний шематизм УГКЦ.

А. Опрацювання Загального шематизму УГКЦ доручити Департаменту інформації Патріаршої курії УГКЦ.

Б. Контроль за виконанням проекту

Загального шематизму УГКЦ доручити Секретаріатові Патріаршого Синоду.

27. Встановити, щоб у день початку Нового церковного року (1/14 вересня) звернути особливу увагу на охорону дарованого Богом довкілля (екологія).

28. Проголосити бл. священномученика Омеляна Ковча покровителем душпастирів Української Греко-Католицької Церкви.

29. Продовжити на 2009 календарний рік тему покликання з особливим наголосом на священне покликання.

30. На прохання Генеральної управи Отців салезіян благословити початок беатифікаційного процесу отця Степана Чміля.

31. На прохання українських греко-католицьких єпископів Канади провести Патріарший Синод 2012 року в Канаді з нагоди 100-ліття прибуття туди першого єпископа бл. свщм. Микити Будки.

32. Наступний Патріарший Синод провести у Львові-Брюховичах, в дні від 29 листопада до 9 грудня 2009 року Божого.

+ Любомир (Гузар)
Верховний Архиєпископ
Української Греко-Католицької
Церкви
+ Богдан (Дзюрах)
Секретар Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької
Церкви
Дано у Києві
15 вересня 2008 року Божого

Упокоївся у Бозі ієрей Іван Дуда

19 вересня 2008 року у власній квартирі м. Трускавця на 44-у році життя упокоївся у Бозі ієрей Іван Дуда, священослужитель Самбірсько-Дрогобицької Єпархії.

22 вересня 2008 року в храмі Преображення Господнього міста Дрогобича відбулися похоронні відправи над тілом бл. п. о. Івана Дуди. Майже 30 священників та багато мирян прийшли до храму, щоб помолитися та попрощатися із своїм пастирем. Похорон із благословення Преосвященнішого Владика Юліяна очолив митр. прот. Тарас Гарасимчук, канцлер Самбірсько-Дрогобицької Єпархії. У своїй проповіді отець Тарас наголосив, що „Церква-мати ніколи не відкидає своїх чад, а навпаки збирає їх навколо Євхаристійної чаші, як квочка збирає своїх курчат. Церква-мати покликана Богом, щоб спасати людину від її власних гріхів і молитися, щоб Бог незважав на людську неміч, якою часто людина незадовільняє Божого правосуддя, а як добрий Батько прощав людині і оселявав її у місцях світлих, у місцях прохолодних, де немає ні болізни, ні печалі, ні зітхання.” Пропо-

відник закликав кожного присутнього на похороні до молитви за душу новопредставленого ієрея. Після закінчення Літургії та чину останнього цілування, тлінні останки о. Івана були предані землі на міському цвинтарі по вул. Пилипа Орлика.

Життєпис покійного:

Народився ієрей Іван Дуда 2 лютого 1965 року у м. Новий Розділ Миколаївського району Львівської області в родині Рудольфа Дуди.

Здобув медичну освіту і до навчання у семінарі працював за фахом. Навчався на

богословських курсах, що діяли при храмі Пресвятої Трійці м. Дрогобича. Одружений. Батько чотирьох дітей. Свячення отримав з рук Іх Преосвященства Владика Юліяна (Вороновського) у храмі Пресвятої Трійці м. Дрогобича 30 грудня 1990 року. З 1991 по 2001 рік обслуговував парафію Пресвятої Трійці с. Верхні Гаї Дрогобицького району, а з 1992 по 2004 рік - парафію Преображення Господнього м. Дрогобича. З 1 листопада 2004 року за станом здоров'я о. Іван не посідав священничого уряду.

Про головну тему Патріаршого Синоду Єпископів УГКЦ, який відбувся у Львові – Брюховичах

2 – 9 вересня 2008 року Божого

Вступ

Від 2 до 9 вересня 2008 року Божого у Брюховичах (біля Львова) тривав Священний Синод Єпископів УГКЦ. У ньому взяли участь 42 єпископи УГКЦ з України та з-за кордону (Європи, Північної і Південної Америки й Австралії). Головною темою цього річного нарад була євангелізація як проголошення і передавання Євангелія, що є «силою Божою на спасіння кожному, хто вірує» (Рим. 1, 16). Оскільки передавання Доброї Новини має на меті привести людину до особистої зустрічі з Богом у Христі-Ісусі, євангелізація у кінцевій своїй сутності означає проголосувати Ісуса Христа своїми словами та вчинками, так щоб стати інструментом Його присутності та дії у світі (пор. Конгрегація у справах віровчення, Доктринальне пояснення деяких аспектів євангелізації, 1).

Актуальність євангелізації

У сучасному світі існує „спокуса звести християнство до суто людської мудрості, майже до науки про добре життя”¹. Проповідь Євангелія ризикує відступити на другий план і бути підміненою харизмативно-соціальною діяльністю. За таких обставин секуляризується спасіння людини, його зводять до промоції розвитку людини, до боротьби з голодом, бідністю, неосвіченістю, нехтуючи релігійним виміром людського буття та скерованості цілої людини на Бога. Це стосується не лише розвинених західних суспільств. Секуляризація – зісвітчення та позбавлення священного характеру Божого творіння шириться по цілому світі. Загроза секуляризації швидко наближається також до порогу нашого «українського дому», а подекуди вже стала реальністю всередині нього. На поселеннях, де УГКЦ вже давно перестала почуватися *емігрантською*, вже сьогодні відчутна вся гострота шкідливого впливу секуляризації на вірних нашої Церкви.

Ситуацію ускладнює те, що в минулому столітті Церква на наших землях зазнала жорстоких переслідувань з боку атеїстичного режиму, що призвело до масового відривання від церковного життя, втрати релігійних практик, та до практичного дуалізму в поведінці, за якого зовнішні дії не відповідають внутрішнім переконанням та прагненням. Крім того, на місце войовничого атеїзму часів комуністичного режиму в Україні та й у багатьох країнах західного світу приходять «атеїзм байдужості» та релятивізація моральних вартостей, коли людина, зосереджуючись на своєму матеріальному забезпеченні, спокушувана жити так, неначе б Бога не було.

Усе це спонукало синодальних отців з усією увагою зайнятися питанням євангелізації, щоб зміцнити віру в тих, хто вже бере живу участь в церковному житті, допомогти тим, які з тих чи інших причин відійшли від Церкви чи були позбавлені її

душпастирської опіки, знову віднайти Христа, та скерувати проповідь також до тих, хто ще взагалі не чув Доброї Новини про Христа-Спасителя. Члени Священного Синоду наголосили, що в умовах ХХІ ст. першим завданням УГКЦ в Україні та на поселеннях, в цілому географічному засязі нашої Церкви, стає збереження від загрози секуляризації та байдужості до скарбу віри, яку передали нашому поколінню наші батьки та яку придбав для України рівноапостольний князь Володимир у Хрещенні Русі-України, за яку впродовж століть, не вагаючись, віддавали життя тисячі ісповідників віри рідної землі і Церкви. А євангелізація є не тільки збереженням скарбу віри, але й примноженням його, адже, за словами святої пам'яті Івана Павла II, коли вірою діляться, - вона зростає.

Суть євангелізації

Для Церкви здійснювати євангелізацію – означає нести Добру Новину в усі прошарки людського суспільства і сприяти його внутрішньому преображенню, його оновленню. У ширшому значенні євангелізація підсумовує всю місію Церкви: проголошення та передавання Євангелії сучасним людям, щоб їх довести до зустрічі з Богом («Ідіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що я вам заповідав» (пор. Мт. 28,19-20)). Як бачимо, остаточна ціль Євангелізації не є тільки почути, довідатися, але – щоб ті, хто слухав і почув, став наслідником Христа. Наслідком зустрічі з Богом через євангелізацію стає життя за заповідями, повне звернення людини до Бога та служіння ближньому згідно з головною заповіддю: «Любитимеш Господа Бога твого усім серцем твоїм, усіма думками твоїми і усіма силами твоїми, а ближнього твого – як себе самого».

Члени Синоду наголошували на ролі Літургії у справі євангелізації. Адже саме літургійна молитва, а головню Свята Літургія, є привілейованим місцем проповідання і молитовного слухання Божого Слова, зустрічі із Богом та єднання з ним у святому Причасті, примирення з Церквою і ближніми. Хто це все пережив, відчуває бажання та потребу передавати далі Добру Новину у світі, що повинен здійснювати кожен християнин, відповідаючи своїм життям на літургійний заклик: «В мирі вийдіть!».

Хто зверхує євангелізацію

Під час роботи Синоду було вкотре підкреслено, що визначальною у євангелізаційній діяльності є роль Святого Духа. Саме від Нього походить натхнення ділитися даром святої віри, Він скріплює і доповнює те, чого бракує людям, які прагнуть тим скарбом ділитися, тому ми всі повинні усвідомлювати, що навіть їхня найбільша посвята буде цілком безплідною, якщо їм забракне сили Святого Духа. Святий Дух також допомагає слухачам

проповіді прийняти Божий дар, навіть тим, які обтяжені знеохотою, байдужістю, чи навіть духом протистояння. Про це нам нагадує апостол Павло, кажучи: «Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив, так що ні той, хто садив, є чимось, ні той, хто поливав, а Бог, який зрощує» (1 Кор. 3, 6-7). Це, зокрема, означає, що джерелом євангелізації має бути глибоке духовне та літургійне життя усіх членів Церкви, а передовсім тих, кого Святий Дух покликав до безпосередньої місійної та євангелізаційної діяльності.

Розглядаючи питання євангелізації, учасники Синоду Єпископів УГКЦ відзначили, що вона є завданням всіх без винятку членів Церкви, оскільки, кожний член Церкви, кожний християнин, став таким завдяки дарові святої віри від Бога, яким хоче ділитися. Так як колись Господь поручив дванадцятьом апостолам іти і проповідувати, але не виключаючи тим самим, всіх інших віруючих, так і сьогодні свята Церква проповідь Божого Слова поручає особливо тим, хто одержав святу Тайну Священства, а також тим, кого Господь покликав до монашого подвигу.

Свята Церква уділяє Тайну Священства єпископам, священникам та дияконам для служіння Божому людові, а це служіння, перш за все, відбувається через проповідання Божого слова. Тому священнослужитель повинен бути всесторонньо підготований до навчання Божого слова. Його навчання це не представлення філософських ідей чи людської мудрості, але воно – євангельське – мусить бути підтвержене глибоким духовним життям і свідченням Христової Благості у власному житті. Тому, крім глибокого знання змісту Божої науки, священник мусить плекати інтенсивне духовне життя: наполегливою молитвою, духовним читанням, розважанням та іншими духовними практиками.

Щоб надати свіжий імпульс відновленню духовності нашої Церкви, отці Синоду прийняли відповідну Програму священничої формації в УГКЦ, яка має бути застосована в усіх семінаріях нашої Церкви в Україні і на поселеннях. До монашества Синод звернувся окремим посланням, закликаючи богопосвячених осіб здійснювати пасторально-місійну діяльність там, де в цьому сьогодні є найбільша потреба.

Місце євангелізації

Євангелізація є постійно актуальною. Це означає, що вона не має меж у часі і просторі та повинна супроводжувати людину впродовж усіх етапів її життя. Крім того, вона потрібна усім категоріям людей. Проте, це не виключає того, що особливим її адресатом є певні соціальні й вікові групи людей, які потребують особливої опіки: молодь і діти, родина і сім'я, світ науки і культури, емігранти та їхні сім'ї тощо. УГКЦ усвідомлює ці нові виклики ХХІ

(Закінчення на стор. 5)

Про головну тему Патріаршого Синоду Єпископів УГКЦ, який відбувся у Львові – Брюховичах

2 – 9 вересня 2008 року Божого

(Закінчення. Поч. на стор. 4)

ст., а тому наголошує на потребі пошуку дієвих методів евангелізації, що відповідали б потребам кожної з цих груп.

У пошуках відповідей на запитання про те, де в умовах ХХІ ст. має бути зосереджена евангелізація, члени Синоду Єпископів УГКЦ, ствердили, що сьогодні серед жителів країн, що були евангелізовані вже століття тому, не виключаючи й Україну, багато вже не практикують християнської віри, а на державному рівні не рідко впроваджуються закони, що суперечать християнським цінностям.

Україна пережила трагічні десятиліття активної боротьби проти релігії. Ці зусилля безбожного режиму залишили глибокі сліди на народі, який, з одної сторони був позбавлене можливості краще пізнавати свою віру, з другої – був послідовно виставлений на антирелігійну пропаганду, яка залишила велику частину громадян далекими від Бога, або цілком до Нього байдужими. Усім цим людям, хто б вони не були, і де б вони не були, Церква повинна представляти Ісуса Христа в надії, що вони його зустрінуть і стануть його учнями.

Чимало країн Європи і Америки, що традиційно вважалися християнськими, де в продовж минулого століття тривало осіли вірні нашої Церкви, також мають потребу у відновленні християнського життя і у кращому усвідомленні християнських цінностей. За останніх двадцять років серед християн, які потребують евангелізації, члени Синоду Єпископів УГКЦ відзначили, зокрема, так звану «четверту хвилю» еміграції – сотні тисяч наших вірних і краян, які в пошуках матеріальних засобів вирушили на чужину та здебільшого позбавлені належної душпастирської опіки. У зв'язку з цим для забезпечення духовного окормлення цих вірних на територіях, де не має церковних структур нашої Церкви, було вирішено створити Пасторально-місійний відділ при Главі УГКЦ.

Спосіб евангелізації

Не можемо забувати, що нести евангельське благовістя це – перше і головне завдання Церкви. Вона, представлена

спільнотою Дванадцятьох, отримала цю місію від Христа, який сказав своїм апостолам: «Ідіть, навчайте всі народи, християни їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що я вам заповідав» (Мт. 28,19-20), - і доручає її конкретним людям. З цього можна зробити декілька важливих висновків. По-перше, ті, хто займається евангелізацією, повинні діяти у дусі традиції та ідентичності своєї Церкви. По-друге, ніхто не сміє проповідувати якісь філософські ідеї чи політичні уподобання, а тільки Христову Євангелію, що її Церква зберегла непошкодженою впродовж двох тисячоліть. По-третє, ці особи мають діяти з мандату проводу Церкви та співпрацювати між собою.

Члени Синоду Єпископів УГКЦ підкреслювали, що для того, щоб успішно проповідувати Добру Новину, слід пізнати потреби, труднощі, сумніви, очікування та розчарування сучасної людини. Проте, намагаючись якнайкраще пристосувати Євангелію до сучасних потреб, треба стежити, щоб не піддатися спокусам нашого часу та не допустити знецінення тих великих вартостей, які знаходяться у Слові Божому. Крім того, треба уникати ще однієї небезпеки, яка в цю добу глобалізації, на жаль, сьогодні часто трапляється. Йдеться про те, що проповідувати Церквою християнські цінності, християнський спосіб життя залишаються тільки ритуальною приналежністю. Натомість, вони повинні стояти у центрі життя християнина. Адже християнин – це не знання, а високе поклонання, яке зобов'язує до зразкового способу життя згідно з евангельськими цінностями. Ми покликані щоденно вмирати для гріха й ставати справжніми Христовими учнями.

Шукаючи відповідей на запитання про те, як в умовах сучасного світу УГКЦ повинна звершувати евангелізацію, члени Священного Синоду наголошували на енцикліці Папи Івана Павла II «*Redemptoris Missio*», в якій перелічено п'ять шляхів евангелізації. Це – свідчення, проповідь, інкультурація і наповнення християнством всього, що належить до світу, та діалог.

Особливим чином слід наголосити на

важливості свідчення. Як сказано в *Діяннях апостолів*, Христос навчав не тільки словом, але головне – ділом (пор. Ді. 1, 1). Слід пам'ятати, що якщо слово проповіді не буде підкріплене прикладом, то воно не буде для його слухачів переконливим. Це означає, що ті, хто несе Добру Новину, повинні самі бути взірцем того, як треба нею жити. Кожен вірний УГКЦ може взяти участь у евангелізації через свідчення Христа і практичне застосування Його Євангелія. Чи може бути щось приємнішим та взнеслішим, як поділитися з іншими даром святої віри, сказати їм про Ісуса Христа? Для цього не обов'язково треба бути професійним проповідником, місіонером. Це можна робити в безліч різних способів у школі, у вищому навчальному закладі, на роботі чи в будь-якому іншому місці. Можна свідчити про Христа, навіть не відкриваючи уст, - своїм прикладом, підходом до життя, бажанням служити ближньому, допомагати та підтримувати його.

Попри те, що кожен християнин повинен особисто спричинитися до евангелізації через свідчення завжди і усюди, для того, щоб проповідь Доброї Новини була поширеною, наша Церква повинна шукати особливі способи евангелізації, нові «ареопаги» (пор. Ді. 17,19 та ін.), звідки Боже слово повинно з усією силою Святого Духа доходити до сучасників. У цьому контексті члени Синоду Єпископів УГКЦ відзначали важливість використання для евангелізації сучасних засобів масової комунікації та комп'ютерних технологій.

Закінчення

Впродовж наступних років у всій Українській Греко-Католицькій Церкві повинно відбутися втілення постанов та рішень Синоду щодо евангелізації. Священний Синод доручив правлячим архиєреям провести у своїх єпархіях та екзархатах місцеві соборчики на тему евангелізації, під час яких опрацювати для вірних своїх єпархій та екзархатів програми евангелізації на найближчий рік та на наступні 5-10 років.

Редакційна комісія Синоду Єпископів УГКЦ

Львів–Брюховичі,
9 вересня 2008 року Божого

Розклад занять у Недільній школі:

Субота

Години навчання	Кабінет № 5	Кабінет № 6	Кабінет № 7	Читальний зал
10.00	8 клас	6 клас	4 клас	7 клас
11.30	9 клас	5 клас	3 клас	2 клас
13.00	10 клас			

катехити: Олійник Ірина Романівна – 8, 9, 10 класи; с. Григорія – 3, 4 класи; с. Мар'яна – 5, 6 класи
Наталія Кулиняк – дошкільна група, 1, 2, 7 класи.

Субота — 11.00 год. — вівтарна дружина (трапезна)

Неділя — 11.00 год.— дошкільна група (кабінет № 6)

Підготовка до першої Сповіді та урочистою Святого Причастя – у суботу 11.30 год – 7 кабінет

Трибунал Верховного Архиепископа УГКЦ виніс кару великої екскомуніки для "підгорецьких отців"

У перших числах червня 2008 року Колегіальний трибунал Сокальсько-Жовківської єпархії у карних процесах ієромонахів ЧСВВ Ілія А. Догнала, Методія Р. Шпіржіка, Маркіяна В. Гітюка та священника Роберта Обергаузера виніс вирок на першому ступені суду, а саме, що зазначені священники повинні бути покарані великою екскомунікою. У вирокі згідно із законом було зазначено, що "хто вважатиме себе покривдженим даним вирокі має право протягом 15 корисних днів від відомості про оголошення вирокі апелювати до Трибуналу Верховного Архиепископа УГКЦ за адресою: площа Святого Юра, 5; м. Львів, 79000; Україна", – це зазначені священники зробили 12 червня 2008 року.

Колегіальний Трибунал Верховного Архиепископа УГКЦ на другому ступені суду, розглянувши апеляцію ієромонахів ЧСВВ Ілія А. Догнала, Методія Р. Шпіржіка, Маркіяна В. Гітюка та священника Роберта Обергаузера від вироків, на засіданні 29 серпня 2008 року, вболіваючи за добро Церкви, а також духовне добро вірних і в ім'я Пресвятої Трійці, призиваючи поміч Святого Духа, визнав правові і фактичні

аргументи вироків, винесених на першому ступені судочинства, потвердив ці вирокі, яким визнано зазначених осіб винними у вчиненні злочинів, а саме:

- незаконне присвоєння уряду та незаконне виконання служіння (порушення кан. 1462 *ККЦ*);

- розпалювання бунту та ненависті проти місцевого ієрарха Владики Михаїла (Колтуна) і Верховного Архиепископа Києво-Галицького Любомира (Гузара) та підбурювання підлеглих до непослуху щодо них (порушення кан. 1447 §1 *ККЦ*);

- нанесення кривди та важкої шкоди добрій славі вищезгаданих осіб та інших ієрархів УГКЦ через наклепи (порушення кан. 1452 *ККЦ*);

та виніс кару великої екскомуніки. Вирок, винесений Апеляційним трибуналом, є остаточним.

"Що стосується інших осіб – духовних і мирян, які співдіяли та підтримували вказаних священників, Трибунал Верховного Архиепископа УГКЦ застерігає, що їхній канонічний статус у Католицькій Церкві є під загрозою з огляду на небезпеку приєднання до групи осіб, які вчинили важкі злочини. Тому цей Трибунал заклинає

їх підпорядкуватися рішенням Єпископа Сокальсько-Жовківської єпархії Греко-Католицької Церкви та ієрархів цієї Церкви", – читаємо у декреті Владики Михаїла (Колтуна), який видано 10 вересня 2008 року за результатами судового процесу.

"Вирок церковного суду першої і другої інстанції засвідчує болючий для Церкви факт, що через свої амбіції, слова, поведінку священники Ілія А. Догнал, Методій Р. Шпіржік, Маркіян В. Гітюк та Роберт Обергаузер поставили себе поза церковною спільнотою, поза межі Католицької Церкви. Вони говорили, що бажають реформувати Церкву, робити для неї добро. Однак через свій спосіб діяння вони завдали церковному тілу тільки шкоди і терпіння через замішання, яке посягли своїми висловлюваннями у серцях вірних. Щиро сподіваюся, що судовий вирок стане для них нагодою застановитися та критично поглянути на свої дії, які спричинили такий сумний підсумок", – у коментарі для Департаменту інформації сказав Блаженніший Любомир.

Департамент інформації УГКЦ

В Україні відкрито перший пенсійний фонд, заснований Церквою

КИЇВ — "Хто найбільший ворог нашим грошам? – ми самі. Людина повинна відкладати, щоб мати", – сказав о. Василь Копичин, економ Української Греко-Католицької Церкви, голова наглядової ради новоствореного недержавного пенсійного фонду "Покрова". Прес-конференція, організована 25 вересня в УНІАН, стала першим публічним повідомленням про відкриття в Україні фонду, який має завдання забезпечити гідну пенсію для священнослужителів і мирян, але не тільки вірних УГКЦ, а й усіх бажаючих громадян України.

Як повідомляє кореспондент РІСУ Світлана Ярошенко, у прес-конференції також взяла участь: Володимир Ульянов, голова наглядової ради "Всеукраїнського адміністратора пенсійних фондів", та о. Олекса Петрів, секретар наглядової ради НПФ "Покрова".

Гостра необхідність у додатковому пенсійному забезпеченні священнослужителів виникла тому, що давно існує проблема їх належного матеріального забезпечення у старшому віці. Священники мають два джерела прибутку, розповів о. Олекса Петрів, по-перше, це мінімальна заробітна плата, яку він отримує від парохії (або відсутність офіційної зарплати взагалі), а друге — нестабільне джерело — це пожертви вірян. При настанні пенсійного віку, священник отримує мінімальну пенсію, якої часто не достатньо

для гідного життя. Як відповідь на цю потребу, з 1 вересня 2008 року в Україні офіційно розпочав діяти недержавний церковний пенсійний фонд "Покрова", засновником якого є Глава УГКЦ Патріарх Любомир (Гузар).

Володимир Ульянов звернув увагу журналістів на те, що даний фонд діє згідно зі Законом України про недержавне пенсійне забезпечення, який включає найновіший світовий досвід. І цей факт є однією з гарантій ефективного функціонування цієї нової структури.

"Це абсолютно новий підхід до використання і зберігання коштів. – говорить о. Василь Копичин. — Ми вчимо людей, що гроші можна зберігати не тільки в шафі чи в банках. Ми вчимо їх нової фінансової культури". Економ УГКЦ запевнив, що цей проект радше соціальний і громадський, бо тут важливе місце займають інформаційно-консультативні центри, що працюватимуть на базі єпархій та екзархатів УГКЦ. У рамках реалізації цього етапу, адміністратор фонду проводить навчання співробітників Церкви, забезпечення їх інформаційними матеріалами про систему недержавного пенсійного забезпечення в цілому і про НПФ "Покрова" зокрема.

О. Олекса Петрів пояснив, яка логіка в тому, щоб довіряти свої кошти пенсійному фонду, а не робити, наприклад, депозитні вклади чи інше: "Кошти, довірені пенсійному фонду, є під значно більшою гаран-

тією того, що вони не пропадуть – це вдало регулює Закон про недержавне пенсійне забезпечення, також і наявна можливість самому он-лайн слідкувати за своїми вкладеннями, а також можливість перевести їх у будь-який інший пенсійний фонд. Різниця тільки в тому, що забрати їх не зможе аж до моменту дати, коли розпочнеться мій пенсійний вік. Плюсів тут дуже багато, і важливо, що тут діє проста система, а ще плюс в тому, що це не обтяжує сімейний бюджет".

"Це взагалі перший досвід в Католицькій Церкві у веденні пенсійного фонду в такому його правовому виді і фінансовому значенні. – сказав о. Олекса. — І важливо, що коштів, який ти вклав, працює в Україні і для України, він допомагає розвиватися моїй державі. Таке рішення прийняла «Покрова» — інвестувати фінансові ресурси лише в економіку України".

Прес-служба УГКЦ повідомляє, що у найближчі дні буде завершено створення веб-сторінки НПФ "Покрова". На сайті крім інформаційних матеріалів про НПФ "Покрова" також буде розміщено документи, необхідні для укладення пенсійного контракту, саму форму пенсійного контракту, буде реалізовано можливість запиту виписки з індивідуального пенсійного рахунку он-лайн, а також можливість задати будь-яке запитання про фонд і про систему недержавного пенсійного забезпечення.

ОПОВІДІ

наміряються вступити у стан подружній:

Ім'я та прізвище	Дата і місце народження	Віровизнання	Стан	Адреса
Вінчання – 4 жовтня 2008 р.				
Іван Артимович	04.06.1984 р. с. Дубляни	греко-католицьке	вільний	вул. Коновальця, 9, кв. 56
Оксана Яськів	02.08.1987 р. с. Жирівське	греко-католицьке	вільний	с. Жирівське Жидачівського району
Вінчання – 5 жовтня 2008 р.				
Роман Пархомик	12.06.1984 р. с. Дмитрів	православне	вільний	с. Дмитрів Радехівського району
Ольга Ковальчук	19.02.1985 р. с. Дубаневичі	греко-католицьке	вільний	вул. Княгині Ольги, 12, кв. 15
Вінчання – 11 жовтня 2008 р.				
Роман Гнатів	15.06.1982 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 104/1, кв. 37
Юлія Гриньків	06.05.1989 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Котляревського, 24
Тарас Тесля	24.09.1983 р. м. Новий Розділ	греко-католицьке	вільний	м. Новий Розділ
Наталія Грабовська	13.04.1987 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Св. Юра, 23
Руслан Далявський	13.09.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 2, кв. 39
Леся Пиль	23.04.1982 р. с. Гаї Нижні	греко-католицьке	вільний	с. Гаї Нижні Дрогобицького району
Вінчання – 14 жовтня 2008 р.				
Ростислав Стецівка	16.10.1971 р. с. Доброгостів	греко-католицьке	вільний	вул. Плебанія, 14
Наталія Вільха	24.11.1973 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Плебанія, 14
Вінчання – 18 жовтня 2008 р.				
Михайло Мелько	19.09.1986 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грушевського, 72, кв. 20
Марія Гедз	24.09.1989 р. с. Лаврики	греко-католицьке	вільний	м. Львів
Вінчання – 25 жовтня 2008 р.				
Михайло Кропивницький	09.07.1985 р. м. Стрий	греко-католицьке	вільний	с. Орів Сколівського району
Ольгою Кусьпись	18.05.1988 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Коновальця, 7, кв. 18
Вінчання – 2 листопада 2008 р.				
Василь Лаганяк	11.03.1985 р. с. Сторона	православне	вільний	вул. Самбірська, 100, кв. 30
Христина Маслюк	14.06.1985 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 108/5, кв. 57
Роман Яремчук	15.02.1984 р. с. М. Мошківці	православне	вільний	вул. Трускавецька, 64
Оксана Городиська	21.02.1985 р. с. Передільниця	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 78, кв. 15
Вінчання – 8 листопада 2008 р.				
Ігор Мутка	15.07.1982 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грюнвальдська, 14, кв. 44
Зоряна Грузинська	26.07.1984 р. м. Самбір	греко-католицьке	вільний	вул. Стрийська, 105, кв. 153
Володимир Мисько	23.04.1974 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Княгині Ольги, 5, кв. 59
Леся Кішко	22.01.1984 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. В. Великого, 9, кв. 61
Віктор Прадід	09.08.1983 р. м. Стрий	греко-католицьке	вільний	м. Стрий
Ірина Марголич	21.11.1983 р. с. Орів	греко-католицьке	вільний	вул. Мазепи, 6, кв. 3
Вінчання – 11 листопада 2008 р.				
Роман Чайковський	26.05.1983 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Стрийська, 393, кв. 33
Вікторія Гошовська	10.09.1987 р. с. Розточки	православне	вільний	с. Розточки Долинського району

Якщо комусь відомі будь-які канонічні перешкоди щодо укладення даних подружжя, просимо повідомити парафіяльний уряд.

ВІТАЄМО!

25 вересня 2008 року у родині ієрея Юрія Завійського, сотрудника Катедральної парафії, народився синочок.

Духовенство, черниці та парафіяни щиро вітають батьків із народженням сина, а новонародженному бажають здоров'я і Божого благословення.

Наші парафіяни:

Андрій Турчинський, 1984 р.н. – Наталія Корналевич, 1982 р.н.;
Олег Сподар, 1975 р.н. – Галина Садова, 1978 р.н.;
Віталій Ліпінський, 1980 р.н. – Мар'яна Зелінська, 1985 р.н.;
Тарас Блажкевич, 1982 р.н. – Надія Саливон, 1982 р.н.;
Олег Бачинський, 1979 р.н. – Наталія Зелена, 1982 р.н.
отримали Святу Тайну Подружжя.
Вітаємо Вас, дорогі у Христі,
із одруженням і зичимо Вам любові, злагоди,
миру, здоров'я, вірності та багато діточок!

Висловлюємо щире подяку жертводавцям благодійної їдальні

ВАТ "Дрогобицький хлібокомбінат"
(директор В.М.Кічак) — щоденно хліб;
скарбонка за вересень — 1165,00 грн., безім - 50 грн.
Нехай ніколи не оскудіє рука даючого.

Слухайте релігійну радіопередачу "Християнська хвиля"

на дрогобицькому радіо
"Франкова земля"
щосуботи о 10.40 год.

"Християнська хвиля" — це спільний проект парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича та Комісії у справах молоді Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ.

Отримали Святі Тайни Хрещення та Миропомазання:

Наталія Шуцька, Анастасія Піцур,
Владислав-Северин Мельник, Аліна-Марія Дашко,
Вадим-Маркіян Дудник.
Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.

Відійшли у вічність:

Ярослав Кость, 65 р.; Ігор Дума, 50 р.;
Марія Кузняк, 89 р.; Андріана Ріжко, 74 р.;
Олексій Легкар, 69 р., Людмила Біла, 55 р.
Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і складаємо співчуття рідним та близьким покійних.

Розклад Богослужінь з 29.09 по 12.10.2008 р.Б.**Кожної неділі:**

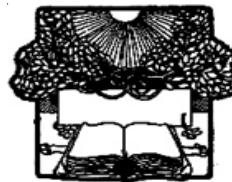
6.00 – Утреня.
7.00, 8.30, 10.30, 12.00, 17.00 – Божественна Літургія.
18.00 – Вечірня. Молебен.

Будні дні:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
18.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
19.00 – Вечірні молитви. Молебен.

Субота:

7.00 – Ранішні молитви.
7.30 – Божественна Літургія за упокій.
9.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
18.00 – Велика Вечірня.
18.00 – Науки для хресних батьків.

"Біблійні читання"

Запрошуємо кожного вівторока, у читальному залі нашої парафії о 19.00 год.

Дитячі хори "Ангелята" та "Аве Марія"

проводить набір дітей віком від 5-ти років.

Детальнішу інформацію можна отримати у захристії храму.

Наші жертводавці:

10 грн. - п. З. Лемех, п. Марія, п. Володимир, п. Олекса.
20 грн. - п. Ю. Костюк, п. С. Цап, п. Катерина.
30 грн. - п. Віра, п. Скрит.
50 грн. - п. Люкас, п. Катерина, п. Андрушків, п. Ігор, безім., п. Люкас, безім.
100 грн. - п. Володимир, п. Анна-Марія, Єпархіяльний інститут.
10 євро - п. Степан. 100 дол. - безім.
На сиротинець: 5 грн. - п. Степанія, п. Степанія.
50 грн. - п. Богдан. 200 грн. - пп. Олена та Ігор.
Скарбонка на Благодійний греко-католицький дитячий садок "Ангелятко"- 406 грн.

Нехай милостивий Господь сторицею винагородить Вас за складені Вами пожертви.